

РЕШЕНИЕ

№ 706

гр. Пазарджик, 22.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цветанка Вълчева

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от Цветанка Вълчева Гражданско дело №
20225220100804 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.327 ал.1 от ТЗ, във връзка с чл.318 ал.1 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД.

Подадена е искова молба от „PASSION FRUIT INTERNATIONAL TRADE“ SRL, регистрирано с Търговския регистър, съгласно законодателството на Република Румъния под номер J40/12476/2012 на 26.10.2012г., с уникален европейски идентификатор (EUID):ROONRC.J40/12476/2012, уникален идентификационен код: 30837292, със седалище и адрес на управление: Румъния, гр.Букурещ, ул.,„Lt. Petre Lazarescu“ №21, представлявано от С. К. (S. C.), гражданин на Република Румъния, роден на *****г., в качеството му на управител, чрез адв.А.А. от АК-гр.Пловдив, с адрес: гр.Пловдив, бул.“***** – пълномощник, със съдебен адрес: гр.Пловдив, бул.“***** – пълномощник против „ДЖИ ДИ АГРО“ ЕООД, ЕИК 204290528, със седалище и адрес на управление: област Пазарджик, община Пазарджик, град Пазарджик, п.к. 4400, ул. „*****“, представлявано от Г. Н. Д., в която ищецът, чрез пълномощника си твърди, че по силата на неформален договор за покупко-продажба на зеленчуци, сключен на 14.06.2019г., дружеството е продало и доставило на „ДЖИ ДИ

АГРО“ ЕООД, ЕИК 204290528 24000 кг. краставици, с единична цена на килограм 0,25 евро, за което е издадена фактура: Фактура №139 от 14.06.2019г. на стойност 6000 евро (шест хиляди евро), чиято легова равностойност е 11734,98 лева. Стоката е получена от „ДЖИ ДИ АГРО“ ЕООД, ЕИК 204290528 на 14.06.2019г.

Сочи, че съобразно чл.327 от ТЗ стоката е следвало да бъде заплатена в момента на нейното предаване, но до настоящия момент това не е сторено от ответното дружество. Твърди, че въпреки многократните покани до настоящия момент „ДЖИ ДИ АГРО“ ЕООД, ЕИК 204290528 не е заплатило доставената стока.

С оглед изложеното за ищцовото дружество възникнал правен интерес от воденето на исково производство.

Моли съда да осъди „ДЖИ ДИ АГРО“ ЕООД, ЕИК 204290528, със седалище и адрес на управление: област Пазарджик, община Пазарджик, град Пазарджик, п.к. 4400, ул.,*****, представлявано от Г. Н. Д. да заплати на „PASSION FRUIT INTERNATIONAL TRADE“ SRL, регистрирано с Търговския регистър, съгласно законодателството на Република Румъния под номер J40/12476/2012 на 26.10.2012г., с уникален европейски идентификатор (EUID):ROONRC.J40/12476/2012, уникален идентификационен код: 30837292, със седалище и адрес на управление: Румъния, гр.Букурещ, ул.,Lt. Petre Lazarescu“ №21, представлявано от С. К. (S. С.), гражданин на Република Румъния, роден на *****г., в качеството му на управител сумата от 6000 евро (шест хиляди евро) или леговата им равностойност в размер на 11734,98 лева (единадесет хиляди и седемстотин и тридесет и четири лева и деветдесет и осем стотинки), съставляваща неплатена цена, дължима по договор за продажба на зеленчуци от 14.06.2019г., както и законната лихва върху главницата от датата на подаването на исковата им претенция до окончателното изплащане на сумата.

Моли да им се присъдят и сторените разноси по делото.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства.

В срока по чл.131 от ГПК по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответното дружество, чрез процесуалния му представител, с който изразява становище, че признава предявения иск и по основание и по размер.

Твърди, че неплащането до настоящия момент на процесната сума се дължи единствено на факта, че ищцовото дружество по никакъв начин не е поканило „ДЖИ ДИ АГРО“ ЕООД, ЕИК 204290528 да я заплати. Сочи, че при получаването на стоката е уговорено, че сумата се дължи при поискване. Поради това и в издадената фактура, която е представена като писмено доказателство с исковата молба, не е отразено срок на плащане.

Твърди, че веднага след като е получена исковата молба, управителят на „ДЖИ ДИ АГРО“ ЕООД, ЕИК 204290528 е привел по банков път дължимата по фактура №139//14.06.2019г. сума. Тъй като ответникът не е давал повод за завеждане на делото и признава иска, моли на основание чл.78 ал.2 от ГПК, да се възложат разносните върху ищеца.

Към писмения отговор е приложено писмено доказателство.

В проведеното по делото съдебно заседание, пълномощникът на ищеца признава плащането на претендираната главница. Поддържа претенциите за лихва и разноси по делото. Представя списък по чл.80 от ГПК.

С писмена молба, депозирана по делото, процесуалният представител на ответника поддържа писмения отговор. Доводи по същество излага в приложените писмени бележки.

Съдът, след като се запозна с твърденията на ищеца и със становището на ответника и като прецени събраните по делото писмени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

По делото е представено и прието като доказателства, заверено копие на процесната фактура, а именно: фактура №139/14.06.2019г. на стойност 6000 евро. Видно от същата е, че по нея продавач /доставчик/ на посочената стока – краставици, е търговското дружество-ищец, а купувач /клиент/ е ответното дружество. Фактурата е издадена на датата, посочена в исковата молба и по-горе и е на посочената стойност. Като начин на плащане в нея е отразено – кредит. Стоката по фактурата е получена от ответното дружество, срещу поставен печат на същото и положен подпис, видно от приложената международна товарителница. Датата на получаване на стоката е 13.06.2019г.

Ответното търговско дружество не оспори получаването на стоката по процесната фактура и товарителница.

При тези данни, съдът приема за установено по делото, че между ищцовото дружество, от една страна, като продавач и ответното търговско

дружество, от друга страна, като купувач, е бил сключен договор за търговска продажба, за който, съгласно разпоредбата на чл.321 от ТЗ е била издадена процесната фактура. Преди това е била изготвена и подписана международната товарителница. Стоката, предмет на посочените документи, е приета от ответника, без възражения и без противопоставяне. С оглед на горното, съдът приема, че извършената търговска продажба ангажира ответника като страна-купувач по нея.

Съгласно разпоредбата на чл.327 ал.1 от ТЗ, купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи, освен ако е уговорено друго.

В хода на производството по делото ответното дружество заплати на ищеца главницата по процесната фактура от 6000 евро, като представи и документ за плащането, видно от който е, че плащането е извършено на датата 25.03.2022г. На същата дата управителят на ответното дружество е получил препис от исковата молба, въз основа на която е образувано производството по настоящето дело и приложенията към нея, както и съобщението по чл.131 от ГПК.

В писмения отговор на исковата молба, ответното дружество възражава, че неплащането на продажната цена до момента се дължи единствено на факта, че ищцовото дружество по никакъв начин не е поканило дружеството-ответник да я заплати и че при получаването на стоката е уговорено, че сумата се дължи при поискване. Предвид тези твърдения и с оглед дадените указания от съда за разпределянето на доказателствената тежест в производството, в тежест на ответното дружество бе да докаже тези си твърдения. Ответникът обаче не ангажира надлежни доказателства за това. Следователно в случая е приложима общата разпоредба на чл.327 ал.1 от ТЗ, а именно, че купувачът - ответникът е бил длъжен да плати цената при предаване на стоката /13.06.2019г./ или на документите, които му дават право да я получи /14.06.2019г./, тъй като по делото не се установи между страните да е било уговорено друго и в частност твърдяното от ответника, че при получаването на стоката е уговорено, че сумата се дължи при поискване.

В съдебно заседание, ищецът, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител, призна извършено от дружеството-ответник плащане на главницата, след образуване на делото.

Направеното от ответника плащане сочи на признание на исковите претенции. Такова признание е направено и с отговора на исковата молба.

Установи се по делото, че след подаването на исковата молба и образуването на настоящото исково производство, ответното дружество е изплатило на ищеца изцяло претендираната от него сума за главница от 6000 евро. Тези обстоятелства, съдът отчита на основание разпоредбата на чл.235 ал.3 от ГПК. Поради извършеното плащане, към момента не е налице вземане на ищеца от ответника за претендираната главница.

Предвид гореизложеното, предявеният иск с правно основание чл.327 ал.1 от ТЗ, във връзка с чл.318 ал.1 от ТЗ се явява неоснователен, поради погасяването на задължението, чрез извършеното плащане от ответника и следва да се отхвърли.

С оглед на това, че плащането е извършено след подаването на исковата молба, основателна се явява претенцията на ищеца за присъждане на законната лихва върху главницата от 6000 евро или левовата им равностойност в размер на 11734,98 лева за периода от датата на подаването на исковата молба в съда - 10.03.2022 година до датата на плащането - 25.03.2022г. Ответникът не представи доказателства за плащане на дължимата законна лихва. Не направи и възражения за погасяването на това задължение на друго основание.

Тъй като плащането на главницата е направено от ответника след подаването на исковата молба и в хода на настоящия исков процес, то ответникът дължи на ищеца сторените от него разноски по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер общо на 1370 лева, съгласно представения списък на разноските по чл.80 от ГПК и приложените платежни документи.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователно искането на ответното дружество за прилагане на разпоредбата на чл.78 ал.2 от ГПК и възлагане на разноските по делото на ищеца, поради това, че ответникът не е давал повод за завеждане на делото и е признал иска. Счита, че в конкретния случай не са налице предпоставките на разпоредбата на чл.78 ал.2 от ГПК. Поведението на ответника, а именно неизпълнението на договорното задължение по договора му за търговска продажба с ищеца и неплащането на дължимата продажна цена на доставената му стока, след нейното получаване

и издаване на документите за това и то в продължение на повече от две години и половина, са станали причина за завеждане на настоящето дело от ищцовото дружество.

По изложените съображения, ПАЗАРДЖИШКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „PASSION FRUIT INTERNATIONAL TRADE“ SRL, регистрирано с Търговския регистър, съгласно законодателството на Република Румъния под номер J40/12476/2012 на 26.10.2012г., с уникален европейски идентификатор (EUID):ROONRC.J40/12476/2012, уникален идентификационен код: 30837292, със седалище и адрес на управление: Румъния, гр.Букурещ, ул.,Lt. Petre Lazarescu“ №21, представлявано от С. К. (S. С.), гражданин на Република Румъния, роден на *****г., в качеството му на управител, чрез адв.А.А. от АК-гр.Пловдив, с адрес: гр.Пловдив, бул.“***** – пълномощник, със съдебен адрес: гр.Пловдив, бул.“***** – пълномощник против „ДЖИ ДИ АГРО“ ЕООД, ЕИК 204290528, със седалище и адрес на управление: област Пазарджик, община Пазарджик, град Пазарджик, п.к. 4400, ул. „*****“, представлявано от Г. Н. Д. иск с правно основание чл.327 ал.1 от ТЗ, във връзка с чл.318 ал.1 от ТЗ – за заплащане на сумата от 6000 евро или левовата им равностойност в размер на 11734,98 лева, съставляваща неплатена цена, дължима по договор за продажба на зеленчуци от 14.06.2019г., като неоснователен, поради извършеното в хода на производството по делото плащане на сумата.

ОСЪЖДА „ДЖИ ДИ АГРО“ ЕООД, ЕИК 204290528, със седалище и адрес на управление: област Пазарджик, община Пазарджик, град Пазарджик, п.к. 4400, ул. „*****“, представлявано от Г. Н. Д. да заплати на „PASSION FRUIT INTERNATIONAL TRADE“ SRL, регистрирано с Търговския регистър, съгласно законодателството на Република Румъния под номер J40/12476/2012 на 26.10.2012г., с уникален европейски идентификатор (EUID):ROONRC.J40/12476/2012, уникален идентификационен код: 30837292, със седалище и адрес на управление: Румъния, гр.Букурещ, ул.,Lt. Petre Lazarescu“ №21, представлявано от С. К. (S. С.), гражданин на Република Румъния, роден на *****г., в качеството му на управител, с

пълномощник адв.А.А. от АК-гр.Пловдив, с адрес: гр.Пловдив, бул.“*****”, със съдебен адрес: гр.Пловдив, бул.“*****” законната лихва върху главницата от 6000 евро или левовата им равностойност в размер на 11734,98 лева, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 10.03.2022г. до датата на плащане на главницата – 25.03.2022г., както и разноси по делото в размер общо на 1370 лева.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пазарджишкия Окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____